

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **R. K.**, pre zločin znásilnenia vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 199 ods. 1 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2010 v Bratislave dovolanie obvineného R. K. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. D. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2009, sp. zn. 4 To 16/2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. K. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23. januára 2009, sp. zn. 6T 3/2009, bol R. K. uznaný vinným zo zločinu znásilnenia vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 199 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 15. februára 2008 o 1.50 hod. na parkovisku ul. M., potom, čo sa R. B. ponúkol poškodenej N. O. a jej priateľom, že ich autom odvezie domov, pri hoteli C. z auta vysadil jej priateľov - D. V. a P. K., poškodenú zaviezol na odľahlé miesto do záhradkárskej lokality P., kde ju po viacerých vyhrážkach donútil k súložu, ktorú vykonal na prednom sedadle vodiča. Po vykonaní súložu sa s motorovým vozidlom vrátil do Š. pre R. K. a ml. E. M., ktorí predtým z auta vystúpili a priviezol ich na odľahlé miesto do záhradkárskej lokality P., kde všetci traja vykonal súlož s N. O. proti jej vôli. Po vykonaní súložu sa vrátili do K. na ul. M., kde N. O. z auta vystúpila a celú udalosť oznámila polícii, ktorá páchatel'ov zadržala.

Za to bol odsúdený podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák.

na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného R. K. pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému R. K. rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 2T 2/2004 zo dňa 3. novembra 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. decembra 2008.

Odvolanie obvineného R. K. a okresného prokurátora proti vyššie citovanému rozsudku Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 8. apríla 2009, sp. zn. 4 To 16/2009, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený R. K. (ďalej tiež „dovolateľ“) prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. D. A. (plná moc v spise na č. l. 76) dňa 22. marca 2010 na Okresný súd Košice II dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ v dovolaní uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní nebolo jednoznačne preukázané, že by sa dopustil skutku, za ktorý bol odsúdený. Naopak, je toho názoru, že vykonané dôkazy preukazujú jeho nevinu. V dovolaní podrobne rozoberal skutkový stav a vykonané dôkazy, poukazoval na jednotlivé nezrovnalosti vo výpovediach svedkov a spoluobžalovaných. Ďalej dovolateľ namietal, že súd nevykonal výsluch svedka, ktorého navrhol a tiež, že do konania nepribral znalca z odboru toxikológie a znalca z odboru psychiatrie na vyšetrenie duševného stavu poškodenej, hoci podľa jeho názoru tak jednoznačne urobiť mal.

Dovolateľ tiež v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal výšku uloženého trestu, ktorý považuje za neprimerane prísny, nesplňajúci požiadavky spravodlivosti trestu. Podľa neho súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vôbec nezohľadnil jeho pomery a možnosť jeho nápravy, navyše neprihliadol k poľahčujúcim okolnostiam, ku ktorým musí súd prihliadať obligatórne.

Vzhľadom na uvedené návrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2009, sp. zn. 4 To 16/2009 a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie s právnym názorom, ktorý poukáže na pochybnosti v dôkazoch a absencii zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 20, § 199 ods. 1 Tr. zák. s tým, aby bol dovolateľ oslobodený.

Na výzvu okresného súdu sa k podanému dovolaniu prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II vyjadril v tom zmysle, že on dovolanie podať nemieni.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal podané dovolanie a zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto skutkové zistenia dovolací súd nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné

ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, je takéto dovolanie treba podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený R. K. ako už bolo vyššie uvedené, opiera svoje dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, no z obsahu jeho dovolania nevyplýva, v čom konkrétne spočíva nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. Naopak z jeho obsahu vyplýva, že obvinený R. K. v dovolaní síce formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, no v skutočnosti jeho dovolanie obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu, keď obvinený R. K. v dovolaní poukazuje na nesprávne hodnotenie dôkazov, nesprávne skutkové zistenia, resp. nevykonanie dôkazov v potrebnom rozsahu. Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným alebo hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Obvinený R. K. v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tiež namietal neprimeranosť trestu odňatia slobody s tým, že súd pri jeho ukladaní nezohľadnil jeho pomery, možnosť jeho nápravy a ani poľahčujúce okolnosti, ku ktorým musí prihliadať obligatórne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v minulosti (*vid' Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2007, sp. zn. 2 Tdo 24/2007*) vyslovil názor, že Trestný poriadok upravuje vo vzťahu k výroku o treste len dva dovolacie dôvody. Konkrétne v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Uvedený spôsob vymedzenia dovolacích dôvodov vo vzťahu k rozhodnutiu o treste potom vylučuje použiť ako dôvod dovolania ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s poukazom na skutočnosť, že pri ukladaní trestu neboli správne aplikované ustanovenia vzťahujúce sa k rozhodovaniu o treste. Spôsob, ktorým zákonodarca vymedzil dovolacie dôvody vo vzťahu k rozhodovaniu o treste, vyjadril prípustnosť dovolania proti výroku o treste len vtedy, ak bol uložený neprípustný druh trestu alebo trest

mimo trestnej sadzby. Pripustiť dovolanie aj preto, že neboli správne aplikované ustanovenia vzťahujúce sa k rozhodovaniu o treste by bolo evidentne v rozpore s koncepciou dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

Obvineným R. K. uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je teda obsahovo naplnený ani jeho námietkou o neprimeranosti uloženého trestu v dôsledku nedôslednej aplikácie ustanovení Trestného zákona vzťahujúcich sa k rozhodovaniu o treste.

So zreteľom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že všetky dovolacie námietky obvineného R. K. stoja mimo zákonného rámca prípustného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto ním uvádzaný dovolací dôvod nie je daný.

S poukazom na viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené závery, pre zjavné nenaplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. por. dovolanie obvineného R. K. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 24. novembra 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová